

[Ministeren for skatter og afgifter]

satte forslag skal grænsen for den afskrivningsberettigede anskaffelsessum for sådanne driftsmidler forhøjes fra 65.000 kr. til 90.000 kr., det vil sige med ca. 40 pct.

Reglerne om afskrivning på de nævnte driftsmidler stammer fra 1965 og er blevet ændret flere gange. Ved den seneste ændring, i 1976, blev overgrænsen forhøjet fra 40.000 kr. til de nuværende 65.000 kr.

Prisstigningerne på personbiler i de sidste 3 år gør i og for sig, at der er en del, der kunne tale for igen at se på en vis justering af beløbsgrænsen. På den anden side må spørgsmål som dette også vurderes i lyset af den almindelige økonomiske stramning. Provenutabet for indkomstskatterne som følge af den foreslåede forhøjelse kan anslås at ville blive ca. 20 mill. kr. i 1979, stigende til ca. 50 mill. kr. pr. år i løbet af en kortere årrække. Hertil kommer, at man vel stadig væk kan få en bil, selv om det ikke bliver af de største, det ved jeg godt, hvis man skal holde sig inden for 65.000 kr.s grænsen. Det ligger vel nok også sådan, at de 65.000 kr. er blevet noget udhulet af prisudviklingen i de forløbne 3 år. Det er vel i øvrigt et spørgsmål, om det er rimeligt i den nuværende situation at indføre skattemæssige lempelser for investering i biler.

Ved forlængelsen af det midlertidige investeringsfradrag for driftsmidler søgte man at tilskynde erhvervslivet til investeringer i dets produktionsapparat, som skal øge beskæftigelsen og forbedre valutabalancen. De her nævnte biler er netop undtaget fra reglerne om investeringsfradrag, fordi bilinvesteringer næppe i synderligt omfang gavner beskæftigelsen, og de er vel også til skade for vores valutabalance, forstået på den måde, at jo større biler man køber, des mere koster de i valuta.

Regeringen kan på denne baggrund ikke støtte en så betydelig udvidelse af afskrivningsgrundlaget for de nævnte biler som den, centrum-demokraterne har lagt op til i lovforslaget. Vi vil naturligvis under udvalgsarbejdet være med til at vurdere, om det kunne være rimeligt med en mindre forhøjelse, men i vurderingen må først og fremmest indgå den økonomiske vurdering, som ligger til grund for hele vores finanspolitiske problemstilling.

Erenbjerg (S):

Vi kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag om en udvidelse af den afskrivningsberettigede anskaffelsessum for automobiler fra 65.000 kr. til 90.000 kr. Vi erkender, at der, siden den afskrivningsberettigede anskaffelsessum sidst blev justeret i 1976, er sket nogle prisstigninger, men det er et spørgsmål, om den sats på 65.000 kr., man satte i 1976, ikke var for høj, og det taler derfor imod en forhøjelse. Gennemfører man den skitserede forhøjelse, så vil der blive tale om en forhøjelse på mere end 100 pct. i løbet af en mindre end 3-årig periode.

Netop i en tid, hvor vi fra folketingets side appellerer til befolkningen med mere eller mindre uhøviske udtryk om at udvise tilbageholdenhed, vil disse appeller miste noget af gennemslagskraften, hvis man på enkelte områder lægger op til en udvidelse af forbruget. Det gælder både på energiområdet – store biler bruger mere energi end små og mellemstore biler – og det gælder med hensyn til vor betalingsbalance – større biler er mere valutakrævende end små og mellemstore biler.

Ligeledes skal det siges her, at vi har det som vores principielle holdning, at der skal luges ud i denne fradragsjungle, og vi mener, at dette forslag trækker i en anden retning.

Til alt dette skal føjes, at det provenutab på 20–50 mill. kr. om året, som forslaget indebærer, skal opkræves på en anden måde, og det vil sige, at andre grupper yderligere skal belastes, fordi nogle grupper skal lettes.

Vi kan altså ikke støtte forslaget, i særdeleshed ikke da der findes udmærkede trafiksikre automobiler inden for en beløbsramme på 65.000 kr.

Glistrup (FP):

Det drøftede emne vedrører to bærende elementer i vor samfundsstruktur, for det første at vi lader tingene afgøres af markedsmekanismen, det vil sige, at staten skal være neutral over for, hvilke tekniske måder man skal udnytte de forskellige ressourcer på, og for det andet at vor indkomstbeskatning er baseret på at være en nettobeskatning.

Hvad angår det første, så tror jeg nok, det var nogle ret tynde isflager, ministeren bevægede sig ud på, da han sagde, at sådan noget som biler ikke er noget, der egentlig hører til i produktionsapparatet. Vel gør det så i den-